

CELIA PRADO & JOHAN POUSETTE CURATORIAL STATEMENT

WHAT A WONDERFUL WORLD

Göteborgs Internationella Konstbiennal 2009 avser att erbjuda en generös, poetisk och sensuell gestaltning av mänsklig mångfald och förmåga till såväl underverk som missgrepp genom samtida konstnärers blick och verk.

What a Wonderful World känner vi igen som titeln på en sång skriven av Bob Thiele och George David Weiss speciellt för Louis Armstrong 1967. En intention med *What a Wonderful World* var att motverka 60-talets tilltagande politiska spänningar och rasmotsättningar samt att förmedla en optimistisk framtidsvision. En samhällsbild som refererade till den unga generationens agerande för ett rättvisare samhälle och en bättre värld. Titeln anknöt också till Louis Armstrongs förtjusning i vardagslivets enkla småsaker och hans tro på människans kraft att verka i linje med kollektivt hopp.

Betecknande nog har *What a Wonderful World* använts i ett antal filmer med mångfacetterade budskap, som till exempel *Good Morning, Vietnam* 1987 (humor/social olydnad), *De tolv apornas armé* 1995 (tidsresor, galenskap, minne och profetiska framtidsvisioner) eller *Madagascar* 1995 (en animerad film som metaforiskt parodierar djur och miljöfrågor). Wonderful betyder inte bara underbar eller förtjusande, utan kan också betyda wonder-ful i meningen förunderlig eller outgrundlig, men också hotfull eller helt enkelt skrämmande.

Någon har poängfullt hävdat att ”*Vårt förflutna är tragiskt, vår nutid är en katastrof, men som tur är har vi ingen framtid*” och menat att framtiden är vårt hopp just därför att vi inte har den, inte äger den. Vi måste själva skapa vår framtid, medvetet eller omedvetet, oundvikligt vägleda av utopiska och dystopiska visioner. Att inte ha framtiden är själva möjligheten att skapa världen och bli till. Så, *Quo vadis?* Vart går människan? Vilken värld och framtid skapar vi människor?

Handling och tolkning hänger intimt samman med varandra och invävt i båda är etiska överväganden och politiska verkningar. I en komplex samtid som tappat tilltron till absoluta sanningar spelar kulturell/moralisk legitimitet idag en mer avgörande roll. Förståelse refererar inte alltid till fixerade och fasta tillhörigheter eller gemenskaper, utan i ökande grad till flytande, nomadiska och temporära identifikationer utan bestämda rötter, mera förankrade i mycelieliknande nätverksförbindelser. I denna verklighet blir konstnärliga gestaltningar och förhållningssätt allt viktigare som referenspunkter till samtiden och hänvisningar till framtiden.

Urvalet inbjudna konstnärer görs mot bakgrund av våra praktiker som curators och i relation till internationell konstscenskontext. Kvalitet utgör grunden för hela urvalsprocessen. Väl etablerade internationella/svenska konstnärer blandas med yngre mer oprövade namn. Konstnärerna bjuds in att delta med existerande eller nya arbeten.

De konstnärer som vi vill aktualisera för nästa biennial engagerar sig i sociala och politiska frågeställningar men, viktigt att understryka, med stark visuell kraft, poetisk eller sensuell framtoning. Avsikten är att bygga biennalen med mångfacetterade verk som kommunicerar på flera nivåer och som erbjuder såväl ett direkt tilltal som djupare underliggande lager av betydelser att konfrontera och fördjupa sig i. Kontakter med konstnärer har påbörjats, och bland dem som redan tackat ja till att delta kan vi med glädje nämna internationellt erkända namn som t.ex. **Amar Kanwar, Susan Hiller, Candice Breitz och William Kentridge**.

Susan Hiller (London) tar ett konceptuellt grepp om mellanrummet mellan det uppenbart synliga och vår översättning av det som skapar ett poetiskt svängrum. Sedan 1970-talet har hon orkestrerat sin konst med ockulta mytologier om parallella världar, en samling sådana vittnesbörd ingår till exempel i ett verk som Witness.

Candice Breitz (Berlin) undersöker den kommersiella populärkulturens påverkan i stora delar av världen. Med utgångspunkt i sin uppväxt i Sydafrika arbetar hon med fotografi och videoinstallationer med ett intresse för relationen mellan individ och kollektiv, och den stora betydelse som det talade språket har i förhållande till hur man uppfattas som person eller som grupp.

Amar Kanwar (New Delhi) arbetar med filmer som tar sin utgångspunkt i enkla, gripbara bilder, men mynnar ut i poetiska betraktelser över våldets ursprung och tidens flykt. De är en säregen blandning av dokumentärer, poetiskt laddade reseskildringar och bildsatta essäer. Kanwar har fått en mängd internationella

priser bl.a. på filmfestivalen i San Francisco och Documenta XII.

William Kentridge (Johannesburg) är sedan länge internationellt erkänd för sitt arbete med en sorts animerade kolteckningar med fokus på frågeställningar om förtryck, historia, kulturell identitet och kollektivt/individuell ansvar.

Förutom en internationell representation kommer naturligtvis även samarbeten att inledas med svenska konstnärer, och bland dem även konstnärer med anknytning till Göteborg.

Som en förlängning av föregående biennals frågeställningar kring ”det politiskas tillstånd” fortsätter kommande biennial med reflektioner kring ”det politiskas tillblivelse” genom att belysa aspekter på individuella/kollektiva val, demokratiskt deltagande, och konstens förmåga att gestalta, tolka och förmedla iakttagelser och rörelser i samhället. Med *What a Wonderful World* hoppas vi kunna erbjuda en reflekterande och diskuterande utställning som speglar sin samtid genom att belysa såväl utopier/dystopier som historia i ett etiskt och politiskt perspektiv.